

ÎNCHEIERE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Camera de Licențiere, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Camera de Licențiere împotriva organizației de pază „Juriscar-Securitate” societate cu răspundere limitată cu privire la retragerea licenței,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Camera de Licențiere și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 septembrie 2015 de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 11 august 2015, Camera de Licențiere s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva OP „Juriscar-Securitate” SRL cu privire la retragerea licenței.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, prin decizia nr. 1781 din 06 august 2012 a fost eliberată licența seria A MMII nr.040334 din 14 august 2012 pentru genul, activitatea particulară de pază.

Urmare examinării sesizării Direcției securitate publică a Inspectoratului General de Poliție din 03 iunie 2014, s-a constatat că, pîrîtul în cadrul desfășurării activității licențiate, nu și-a conformat activitatea prevederilor art. 22 alin. (3) al Legii privind activitatea particulară de detectiv și de pază.

În temeiul art. art. 7 alin. (2) lit. d), 19 alin. 88), (9) și (10) ale Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, a emis prescripția nr. 05/162 din 08 iunie 2014 privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere, prin care titularul de licență a fost obligat să-și conformeze activitatea actelor legislative viabile, cu informarea despre remedierea încălcărilor constatate

pînă la 18 iulie 2014, care a fost expediată pîrîtului prin scrisoare recomandată la 18 iunie 2014 și recepționată la 21 iunie 2014.

În legătură cu neexecutarea prescripției menționate, a fost emisă în mod repetat prescripția nr. 05/292 din 04 septembrie 2014 cu privire la lichidarea încălcărilor condițiilor de licențiere, totodată avertizîndu-se despre posibila retragere a licenței, în cazul în care nu va conforma activitatea întreprinderii, prevederilor art. 22 alin. (3) al Legii privind activitatea particulară de detectiv și de pază, și anume: conducătorii organizațiilor particulare de pază, să dețină avizul prealabil eliberat de Ministerul Afacerilor Interne, cu informarea în scris în termen de pînă la 06 octombrie 2014 despre remedierea încălcărilor depistate cu prezentarea documentelor confirmative, avizul pentru conducătorul întreprinderii eliberat de Ministerul Afacerilor Interne, expediată în adresa pîrîtului la 04 septembrie 2014 și recepționată la 05 septembrie 2014.

Ca urmare expedierii pîrîtului a prescripțiilor menționate și nerespectării acestora în vederea lichidării încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere, a fost emisă decizia nr. 159 din 06 august 2015 privind retragerea OP „Juriscar-Securitate” SRL a licenței seria A MMII nr.040334 din 14 august 2012 pentru genul, activitatea particulară de pază, cu obligarea ultimului în termen de 10 zile lucrătoare de la data adoptării deciziei de retragere să depună formularul licenței retrase.

Opinează reclamantul că, nerespectarea a doua oară a prescripțiilor privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere, în temeiul art. 21 alin. (2) lit. f) al Legii nr. 451/2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, atrage în mod obligatoriu retragerea licenței.

Camera de Licențiere și-a întemeiat poziția expusă în acțiune, pe dispozițiile art. 17 alin. (3) al Legii cu privire la principiile de reglementare a activității de întreprinzător, art. art. 7 alin. (2) lit. a) și 21 alin. (2) lit. f) și alin. (6) ale Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător și hotărîrii Guvernului nr. 779 din 27 noiembrie 2009 pentru aprobarea Regulamentului pentru organizarea și funcționarea Camerei de Licențiere.

Cere, Camera de Licențiere, emiterea hotărîrii privind retragerea OP „Juriscar-Securitate” SRL a licenței seria A MMII nr.040334 din 14 august 2012 pentru genul, activitatea particulară de pază, cu obligarea OP „Juriscar-Securitate” SRL să depună formularul licenței retrase la Camera de Licențiere.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 septembrie 2015, acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Camera de Licențiere a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016 a fost respins apelul declarat de Camera de Licențiere și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 22 martie 2016, în termenul prevăzut de lege, Camera de Licențiere a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În argumentarea recursului a invocat încălcarea normelor de drept material, interpretarea eronată a legii.

Recurentul, exprimându-și dezacordul cu hotărârea primei instanțe, menținută prin decizia instanței de apel, a reiterat argumentele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

Astfel, recurentul a susținut că, instanțele de judecată urmau să aprecieze faptul dacă organul de stat competent a respectat cerințele prevăzute de lege pentru a se pronunța în privința sistării sau retragerii licenței, și anume: să verifice dacă, pînă la sesizarea instanței de judecată aceasta a verificat nemijlocit respectarea condițiilor de licențiere sau informația prezentată, să emită în termen de 15 zile de la data întocmirii actului de control, prescripția privind lichidarea încălcărilor, a avertizat titularul de licență despre posibilitatea de sistare sau retragere a licenței, dacă încălcările depistate nu vor fi lichidate în termenul stabilit și să califice corect temeiurile de sistare sau retragere a licenței, invocînd temeiuri, fără a depăși atribuțiile.

În acest sens, menționează că, decizia autorității privind retragerea (limitarea) activității de întreprinzător se aplică pînă la adoptarea de către instanța de judecată a hotărârii definitive și irevocabile și are ca efect imposibilitatea continuării acestei activități la nivel de întreprindere sau de unitate funcțională autorizată a acesteia, astfel la caz, titularul licenței a activat în continuare nestingherit.

Consideră că, sistarea valabilității licențelor nu reprezintă o lipsire de proprietate, ci o măsură de control al folosirii proprietății.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Camera de Licențiere urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost

judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Camera de Licențiere este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de Camera de Licențiere în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Camera de Licențiere ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Camera de Licențiere, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi